

”Pilvet karkaa, niin minäkin...”

Monikasvot pesi kasvonsa

Monikasvojen Pilvet hätlähdyttää näkemyksellään. Kreikkalainen kaksi ja puolituhatta vuotta vanha näytelmä istuu nykypäivässä hyvin. Kuvassa vas. Jouni Savolainen, Pertti Virtanen ja Tommi Virhiä.

Yläotsikko on Rauli Somerjoen laulusta vuodelta 1970. Monikasvot on Porin Työväenopiston näytelmäpiiri. Pilvet on Aristofanesin kirjoittama näytelmä vuodelta 423 ennen tätä ajanlaskutapaa. Helka Kuusiluoto on seutukunnan ylivoimaisesti paras ohjaaja, kaikki laitos- ja ammattiteatterit mukaanlaskien. Siinäpä lähtökohtia kun tiimi kuorsaa lavalla, mutta ei kauaa. Eikä yleisökään. Näytelmä oli karata käsistä jos ei pitänyt varaansa. Sen verran tiukkaa tekstiä satoi Työväenopiston auditoriossa.

Klassinen kausi Kreikassa (n. 500-300 eKr.) on ollut varmasti varsin mielenkiintoista aikaa. Jengi on selvinnyt antiikin kreikkalaisen kirjallisuuden, heksametrit ja odysseukset, herakleitokset ja muut keitokset läpi hengissä ja saivat tuta uudenlaisesta lyriikasta ja draamasta. Aristofanes oli varmasti aikansa kapinallisia ja herätti ansaittua huomiota tosi avomielisillä komedioillaan, joissa eroottissävyytteisiä, poliittisvivahteisia ja todella kriittisiä kirjallisuusaiheita käyttäen hän pani loistavan mielikuvituksensa lentämään. Aina pilviin saakka. Merkillepantavaa on, että Aristofanes säilytti kivikovan konservatiivisuuden hengen kumminkin kaikessa mitä kirjoitti. Tästä Helka Kuusiluoto on lähtenyt. Onneksi hän on kumminkin veivannut A. Arpin (salanimi) käännökseen tut-

tuja ilmaisuja sekä rustannut mukaan eduskuntataloa, Suomen karttaa ja pienen tilanteeseen sopimattoman letkautuksen pankkituesta. Sofismin lakien mukaan tyylikkäästi pukeutunut kreikkalainen kuoro vetäisee Laps' Suomen... ja uhkaavat spartalaiset tulevatkin lahden tuolta puolen, idästä.

Sokrates ei ollut sofist ja oli yhtäaikaan. Täytyy kuitenkin muistaa, että sofistit ottivat liksaa joka sanasta ja heidän julkaisutoimintansa oli nykyajan pokkariluokkaa. Sokrates vain puhui kun oli sillä tuulella, eikä julkaissut yhtään mitään. Tommi Virhiä loistavassa Sokrates-roolissaan oli juuri niin altis lahjuksille kuin ikinä kukaan olla ja voi vaikka oppilas, Strepsiades (Pertti Virtanen), oli vain höhlä ylivelkaantunut hevoshullu ja laiskuri. Poikansa

Feidippides oli samaa luokkaa, mutta terävämpi paljon isäänsä.

Feidippides (Jouni Savolainen) sai isän haluaman opin tyrmätä velkojat kättelyssä, mutta oli myös oppinut nk. liikaa. Markus Raitolampi oli tuplaroolissa liian samankaltainen ja näinollen myös liian kiltti ja turha. Aristofanesin kaapu ei istunut kuin tulevan elämän virranjakajalla olevassa hyväpaha-kaksintaistelussa. Megi Mustonen kökötti oppilaana pulpetissaan, mutta tullessaan sormea hilpeästi heristellen heittämään totuuden ja herjan välimuotoja - varasti hän koko shown oitis. Pilvet, orjat ja kuorolaiset olivat vaisusti näyttelevää, mutta näyttävää porukkaa joka kuului eitämättä näytelmän luonteeseen. Näytelmä oli myös Terttu Hahlmanin jäähyväisnäytäntö puvustamisessa. Vaikka Tertulla olikin yhteensattuman vuoksi tuplamääräraha käytettävissään, oli koko porukan kietominen lakanoihiin taas tehty loistavalla tyyllillä, johon vain Terttu näemmä pystyy.

Kaikki visanvinguttajat ja kulutusjuhliissa velkaajäneet saavat näytelmästä hyvää oppia, joka ei kaatanut 2418 vuotta sitten ojaan silloisiakaan kojareita.

Johnny-Kai Forssell